

Τους συναδέλφους τους τρανούς εξ ύψηλου θεώρει
και μίς 'σ'τά μούτρα φτύνει με και τραβα μου το μούσι,
κι' αν ιδικόςθης έδικα, τους δικαστάς συγχώρει...
έρες αυτοί, ουκ είδασι καθόλου τί ποιούσι.

Μή θίλγης να συκοφαντῆς τους παχυμουλαράτους,
γιὰ τούτους δίξου να φανῆς σωτήρ ψευτοφυλλάδα,
πρέπει να λίμε πάντοτε γιὰ τὴν τιμὴ τοῦ κράτους
πῶς μόνον οἱ πολὺ μικροὶ συρρύνουν 'στὴν Ἑλλάδα.

Με' τὰ πολλὰ τὰ σκάνδαλα καὶ τὰς ἀποκαλύψεις
δὲν πρέπει νὰ πληγώνωνται μεγάλοι ὑπολήψεις,
γιατὶ 'μπορεῖ κι' οἱ δανισταὶ τοῦ κράτους νὰ τὸ μάθουν
καὶ τότε τὰ σπουδαῖα μας συμφέροντα θὰ πάθουν.

Γι' αὐτὸ λοιπὸν, καταδοκίμ, κι' ἐμεῖς τὰ περιτρίματα
ἔς πένομο 'στὴν ράχη μας τὸν κῆμ ἢ φ' τὰ κριμάτα,
τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς ἄς μὴ 'μιλοῦμε κινῶλα
γιατὶ 'μπορεῖ τὸν κόκκ μας νὰ κόψ' ἡ καρμανιόλα.

Πανάμωμον τὴν Θίμιδα καθ' ὅλα νὰ κηρύττης
καὶ νὰ σὲ πῆνρ πυρτὸς ἐμπρὸς τῆς τεταρταῖος...
σὲ συχωρῶ σὰν ἄνθρωπος, ἀλλὰ καὶ σὰν πολίτης,
μηδὲ κι' ὁ πρῶτος εἶσαι σὺ, μηδὲ κι' ὁ τελευταῖος.

Κι' ἂν μ' ἐρωτῆς καλὰ καλὰ, νομίζω κουταμάρα
τόσον παρὰ γιὰ φυλακαὶς τὸ κράτος νὰ 'ξωδύνῃ
ἰνέσω καθὲ πατρικὴ ἀφειρομοτουσούρα
ἔξω ἀπὸ τὰ κάτεργα μ' ἐκίνο κοροϊδεῖ.

Καὶ τώρα, οἱ παρακαλῶ, λυθῆσο με κι' ἐμένα,
κι' ἂν τίποτα σ' ἀπέμεινι ἀπὸ τὰ φραγμένα
εἰς τίτλους, εἰς χρωῖγραφα, εἰς μετρητὰ κι' εἰς εἶδος,
στεῖλε το δῶρο 'στὴ γιορτῆ τῆς δεκαετηρίδος.

Τῶν θανεσιῶν ἡ σπεῖρα πρὸς τὸν κλειτὸν Σωτήρα.

'Εμάθαμε μὲ τόση ἀπορίαν
πῶς πάλι σὲ παράσφιζε ἡ κρίσις,
κι' ἐκπτώτων τὴν μεγάλην ἵταίρειαν
τοῦ Πειραιῶς ἐκήρυξες Λαρίσις.

'Εμάθαμε πῶς χάσκει καὶ τὸ κράτος
πρὸ νέου σωτηρίου κατορθώματος,
πῶς ἠλιαθῆ ἐκήρυξες ἰσχάτως
ἐκπτώτων τοῦ μεγάλου ἀξιώματος
τὸν Βουλευτὴ τὸν Τάκη τὸν Γκιννοῦση,
προτοῦ τὴν καταδικῆν του ν' ἀκούσῃ.

'Εμάθαμε τὰ δόντις πῶς θὰ τρίξης,
κι' ἂν δυνατὴ σὲ πῆσθαι στενωρῶρις
ἐκπτώτων ἐκ τοῦ θρόνου θὰ κηρύξης
καὶ τὴν Βασιλισσά μας τὴν Βιτώρις.

Ἰδόντες πῶς σ' ἐπρόσβαλε καινούρις
περίεργος ἀθίνεια καὶ φούρις,
πῶς κι' οἱ πιστοὶ τοῦς φόβους τὸν δὲν κρύπτουν
ὅτι 'μπορεῖ ντουσιὰ νὰ ζεκατώσης.

κι' ὅσο τὰ φόντα βλέπεις πῶς ἐκπίπτουν
τόσο καὶ σὺ ζεσπῆς εἰς τὰς ἐκπτώσεις.

Μετὰ χάρας ἀκούσαντες μεγάλης
τῆς 'Ἀλεπούς τὰς νέας ἐκστρατείας,
ἂν κι' ὁ λαὸς γκαριζῇ ὁ χαμῆλης
πῶς ἄρχισαν καὶ κρούσματ' αἰσιτίας.

'Ακούσαντες πρὸς τούτους καὶ τὰς δίκαις
τῶν Τάκηδων Γκιννοῦσηδων κι' 'Ἀγῶλων,
ὅπου τιμῶν τῶν πάππων σας τὰς θήκας
καὶ σὰς κοσούων μὲ στίμμ' ἀκτινοῦδων.

'Εχόντες καὶ δικαίαις ἀφορμαῖς
τρέμονεν μὴν πληθύν' ἡ συμφορὰ μας,
καὶ σοῦ καπίσην ἔξαρνα κι' ἱρὰς
ἐκπτώτους νὰ κηρύξης τοῦ παρὰ μας.

Γι' αὐτὸ, ἂν καὶ πολὺς σοῦ πείρη κόπης,
συμβεθαμὸς ἄς γίνῃ ὅπως ὅπως,
κι' ἐκ τῆς χρυσῆς τῆς δοξῆς σου νεφίλης
ρίξῃ καὶ 'στους ἐκπτώτους ἕνα μάτι,
δῶσε μας δσα δσα κι' ὅτι θίλεις
κι' ἐμεῖς θὰ σοῦ φωνάζομε σπολλάτῃ.

'Ἄλλως, σὶρ Μυλλορῶς, θ' ἀπομείνης
ἐκπτώτος τῆς μουρῶνις λορόδωνις,
καὶ δίχως νὰ τὸ θίλῃς θὰ σὲ κἀνωμε
νὰ θυμηθῆς ἀρχαῖο ἱπιστόδιο,
τοῦ Νικολῶων ἐκίνο, καὶ θὰ βάνωμε
τὸν καθὲ Ρόκ καὶ Λασκῆρι καὶ Ρόδιο
ἀντὶ τοῦ νέου ὄμων 'στὸν 'Ἀπόλλωνα
τὸν ἰδιὸν καὶ ὄμων ν' ἀνακρούσων,
ποῦ νὰ σεισθῶν τερμὴν χρυσοκόλωνα
κι' οἱ πρόγονοι νὰ ἔγῳν νὰ τὸν ἀκούσων.

Καὶ τότε 'στὴν 'Ἀθήνα θ' ἀριβαρώμε
κι' ἀφοῦ τὸ πορτιμὲν μας πρῶτα κρύψωμε
τὸν ὄμων 'στὸν 'Ἀπόλλωνα θὰ πάρωμε
κι' εἰς ἔλιν σας τὰ μούτρα θὰ τὸν τριψώμε.

Ἐκαὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

'Ἦλθαν καὶ τῆνοῖεταίς εἰς τοὺς 'Ἀθονοπούλους,
ἔλα τοῦ τριχόντις σερμῆ κι' ἀνιγῆς καὶ δούλων,
ἦλθαν γραβῆταις καὶ φουκὸ καὶ γόνερα καὶ μαυῖτες,
μπεσσοῦρα καὶ 'ποκάμια, καὶ τί δὲν ἦλε 'ρώτια...
πολλὸν κυρίον ἀνδρῶν ἁμέσως τὰ κανέλια
καὶ τρέχουν μὲ τὰ ἑσπερα ποῖς νὰ τάρπατῃ πρῶτα.
Πῶ ἢ πῶ ἢ σπολλάτῃ ζηλευτὰ μὲ μόνους καὶ κανέλιας
κι' ἰσώθρακα μετατωτὰ καὶ κἀλωσις καὶ κανέλιας
πρὸ τῶν μεγάλων ντισεγῆ τοῦ πλοῖου συνῆρ . . .
ἐκίνο' οἱ 'Ἀθονοπούλοι δὲ κἀνων πῶ ποῖρα.

Φῶς ἐκ τῶν ἐνθῶν, Πάτωνας Ἀραχούη συγγραφέ,
ποῦ πάντα πρὸς τὴν ἑσθὴν φιλοσοφίαν ἴριες,
γλαυροστάτη, γάλατος, τὸ μάλιστα σερῆ,
τὸν κόσμον δὲ τοῦ πνεύματος καθόλου ἀποδέις,
κι' αὐτὸν τῆς ἀνθρωπότητος ἀνακρίττει φέρων . . .
Μετῴριον ἐκδέιται ἀντὶ ἑρχῶν τσοῦδρων.